

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące podnoszą następujące zarzuty na poparcie żądania uchylecia zaskarżonego wyroku:

Jeśli chodzi o naruszenie, które popełniono w Niemczech, Sąd naruszył prawo stwierdzając, że Komisja nie przekroczyła w sposób oczywisty służącego jej zakresu swobodnego uznania, oceniając sposób w jaki Kone przyczyniła się do wszczęcia dochodzenia oraz stwierdzenia faktu popełnienia naruszenia w zaskarżonej decyzji. Tym samym Sąd naruszając prawo niesłusznie odmówił Kone zwolnienia z grzywny na podstawie komunikatu Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (zwanego dalej „komunikatem z 2002 r.”).

Sąd naruszył również prawo orzekając, że naruszenie przez Komisję komunikatu z 2002 r. nie stanowiło naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Co się tyczy naruszenia, które popełniono w Niderlandach, Sąd naruszył prawo przychylając się do odmowy Komisji obniżenia kwoty grzywny nałożonej na Kone na podstawie komunikatu z 2002 r., z powodu opisu informacji jakich udzieliła w swoim wniosku o zwolnienie z grzywny. W rezultacie Sąd potwierdził decyzję Komisji w zakresie w jakim odmawiała ona Kone przyznania jakiegokolwiek obniżenia grzywny nałożonej z tytułu jej udziału w kartelu w Niderlandach.

Sąd naruszył również prawo orzekając, że Komisja nie naruszyła zasady równego traktowania, stwierdzając, że dowody przedstawione przez Kone, dotyczące kartelu w Niderlandach były nieporównywalne z dowodami dostarczonymi przez ThyssenKrupp odnośnie kartelu w Belgii.

**Skarga wniesiona w dniu 7 października 2011 r. —
Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**

(Sprawa C-517/11)

(2011/C 362/21)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia, I. Chatziyiannis i S. Petrova)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich niezbędnych środków w celu uniknięcia na specjalnych obszarach ochrony pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk

gatunków, dla których został wyznaczony obszar specjalnej ochrony (OSO) 1220009 i w szczególności nie przyjmując wszelkich niezbędnych środków w celu realizacji działań dotyczących zaprzestania odwiertów, irygacji, unieszkodliwiania odpadów przemysłowych oraz projektu zarządzania i zintegrowanego programu monitoringu Parku Narodowego jezior Koroneja-Wolwi i Makedonikon Tempon Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w związku z art. 7 tej dyrektywy;

— stwierdzenie, że nie doprowadzając do końca prac dotyczących utworzenia systemu zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych dla aglomeracji w Langadzie Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 i 4 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) Podniesione naruszenie dotyczy pogorszenia stanu i zanieczyszczenia jeziora w Koronei (prefektura w Salonikach), będących skutkiem szeregu działań szkodliwych dla środowiska i niestosowania uregulowań przyjętych przez Republikę Grecką w celu ochrony wspomnianego jeziora.

2) Aby dostosować się do przepisów środowiskowych Unii władze greckie ustanowiły system ochrony tego obszaru (dekret międzyministerialny 6919/2004), specjalny program zmniejszenia zanieczyszczenia wody (dekret międzyministerialny 35308/1838/2005) i projekt akcji przeciwko zanieczyszczeniu wywołanemu przez azotany (dekret międzyministerialny 16175/824/2006) oraz zatwierdziły realizację 21 działań niezbędnych dla rekultywacji jeziora w ramach planu opracowanego przez prefekturę (zwanego dalej „Master Plan”). Równocześnie zapewniono finansowanie wspomnianych środków z funduszy Unii [zob. w szczególności decyzję Funduszu Spójności C(2005) 5799 z dnia 19 grudnia 2005 r. w sprawie finansowania prac infrastrukturalnych] i w pozostałym zakresie z funduszy krajowych.

3) Komisja utrzymuje jednak, iż w istotnym zakresie władze greckie nadal nie wprowadziły w życie odnośnych uregulowań. Problem pogorszenia stanu jeziora pozostał nierozwiązany a realizacja niektórych spośród wspomnianych 21 działań (nieodzowna przesłanka dostępu do środków finansowych z UE) została w konsekwencji opóźniona. Mając na uwadze brak postępów w stosowaniu zaplanowanych środków Komisja zadecydowała o wniesieniu skargi do Trybunału.

4) Komisja utrzymuje w szczególności, że naruszony został art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG w związku z jej art. 7 mający na celu uniknięcie na specjalnych obszarach ochrony pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, jak również uniknięcie niepokojenia gatunków, dla których obszary te zostały wyznaczone i negatywnego wpływu na ochronę dzikiego ptactwa.

5) Według Komisji Grecja nie przyjęła środków niezbędnych dla wykonania wszystkich zaplanowanych działań, które zostały uznane za niezbędne dla realizacji celów wspomnianych uregulowań.

6) W szczególności,

— nie doprowadzono do ostatecznego zaprzestania bezprawnych odwiertów, co same władze greckie uznały za niezbędne dla rekultywacji jeziora;

— nie doprowadzono dotychczas do ograniczenia zakresu irygacji, w takim stopniu aby można go było zaakceptować, co wynika z faktu, że władze greckie nie przedstawiły dowodów na to, iż planowane środki zostały przyjęte;

— nie dokończono dotychczas badań w przedmiocie prac budowlanych dotyczących zbiorowych sieci irygacyjnych i wzbogacenia strefy freatycznej jeziora w Koronei a także nie zrealizowano unieszkodliwiania odpadów przemysłowych, gdyż nie została podpisana umowa w przedmiocie prac budowlanych dotyczących niecki jeziora. Ponadto nadal bezprawnie działają cztery zanieczyszczające zakłady przemysłowe;

— dotychczas nie zatwierdzono projektu zarządzania i zintegrowanego programu monitoringu Parku Narodowego jezior Koroneja-Wolwi i Makedonikon Tempon.

7) Dodatkowo Komisja uważa, że naruszone zostały art. 3 i 4 dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Co się bowiem tyczy utworzenia systemu zbierania w Langadzie składającego się ze zbiornika odpadów kanalizacyjnych pochodzenia indywidualnego i przemysłowego i biologicznego funkcjonowania Komisja nie została powiadomiona przez władze greckie o zakończeniu pierwszego etapu przewidzianych prac, które po zakończeniu wywoływałyby korzystne skutki dla połowy populacji miasta Langada. W każdym razie drugi etap oczyszczania, który przyniósłby, po jego zakończeniu, korzyści dla całej tej populacji jest dopiero przedmiotem analiz.

8) Wreszcie, jeżeli chodzi o wtórne oczyszczenie ścieków komunalnych do chwili udzielenia przez władze greckie odpowiedzi na uzasadnioną opinię umowa w tym względzie nie została jeszcze zawarta.

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-520/11)

(2011/C 362/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Jimeno Fernández i D. Bianchi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że poprzez niewykonanie decyzji Komisji 2009/726/WE, wzywającej Francję do zawieszenia stosowania środków zakazujących wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych do celów spożywczych z gospodarstw, w których potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust.3 TUE i art. 288 TFUE;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 25 lutego Francja W dniu 25 lutego 2009 r. Francja wydała rozporządzenie w sprawie zakazu przywozu na terytorium Francji mleka i produktów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez człowieka, pochodzących od owiec i kóz stanowiących ryzyko w zakresie przenośnych encefalopatii gąbczastych.

Komisja przedstawiła sprawę Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt (SCOFAH) w celu rozszerzenia, poprawienia lub odwołania wspomnianych tymczasowych krajowych środków ochronnych.

Na podstawie dostępnych opinii naukowych oraz wyjaśnień SCOFAH, w dniu 24 września 2009 r. Komisja uznała, że przyjęte przez Francję tymczasowe krajowe środki ochronne wykraczają poza zakres niezbędny do uniknięcia poważnego ryzyka dla zdrowia ludzi, nawet przy uwzględnieniu zasady ostrożności, i wydała, na podstawie art. 54 ust. 2 rozporządzenia 178/2002⁽¹⁾, decyzję 2009/726/WE⁽²⁾, wzywając Francję do zawieszenia stosowania tych środków.

Republika Francuska wniosła skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji, nie wystąpiła jednak z wnioskiem o zawieszenie jej wykonania.